

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי מרדכי מאטל יששכר בער ב"ר אברהם אבא זצוק"ל האדמו"ר
מפיטסבורג זי"ע

הרה"ק רבי לוי יצחק במרדיטשב פהג"ר מאיר זצ"ל
הרה"ק רבי יעקב יוסף בהג"ר צבי הפהן מפולנא

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

בפקעיות של שתי-מטוה השתי דק משל
ערב, כדמוכח בכתובות בפרק אף על פי (דף
ס"ד). ופקעיות של שתי הן קטנים מפקעיות
של ערב. ופירוש פקעיות, גלומר"י בלע"ז. אי
נמי מטאס"י בלע"ז.

אף על פי שמקבלת של ערב טמאה-הכי
קאמר ואף על פי שאינה מקבלת של שתי אי
מקבלת של ערב טמאה. ששיעורה במוציא
ערב, שהוא גדול ממוציא שתי. וכן אף על פי
שמקבל את התמחויין טמא, כלומר אף על פי
שהנקב גדול שאינו מקבל את הקערות, אם
מקבל את התמחויין שהם גדולים מן הקערות,
עדיין מקרי חזי לתשמישו הראשון וטמא.

אף על פי שמקבל את הרעי-אף על פי שאינו
מקבל את המשקין, אם מקבל את הרעי טמא.
בית הראי, כמו בית הרעי. כלי שנפנה בו ויש
בו צואה ומי רגלים.

מפני שאין מקיימין אותו-גרסינן. ואית
דגרסי, מפני שהן מקיימין אותו. ואמלתא
דתנא קמא קאי, דאמר אם מקבל את הערב
ואת התמחויין ואת הראי טמא, מפני שהן
מקיימים ושומרים אותו, כיון דחזי להכי. ואין
הלכה כרבי גמליאל.

החמת נוד - שְׁעוֹרָה בְּפִקְעִיּוֹת שֶׁל שְׁתֵּי כלומר שאם נעשה בה חור בגודל כזה שפקעת
של חוטי שתי שהם דקים מחוטי הערב. אזי **אם אינה מקבלת של שתי** ואם החמת
אינה יכולה להחזיק (לקבל) בתוכה פקעות של חוטי שתי, כיוון שהן נופלות דרך החור, **אף על**
פי שֶׁמְקַבֶּלֶת שניתן להחזיק בתוכה פקעת של חוטי **ערב - טמאה** החמת מקבלת
טומאה, לפי הרב מברטנורא המשנה מלמדת אותנו שאע"פ שאין הנוד יכול להחזיק בתוכו
פקעיות של שתי, מכל מקום היות והוא יכול להחזיק בתוכו פקעיות של ערב, הכלי מקבל
טומאה, היות והוא עדיין נחשב לכלי שניתן להשתמש בו. **בית קערות** ארגז שמניחים בתוכו
קערות **שְׁאִינוּ מְקַבְּלִים קְעֵרוֹת** שנעשה בו חור בגודל כזה שקערות יכולות לצאת דרך אותו
החור מהארגז, **אף על פי כן**, כל ארגז **שֶׁמְקַבֶּל אֶת הַתְּמַחֲוִיִּין** כלומר שאם ניתן להניח
באותו ארגז תמחויין, שהם קערות גדולות - הארגז **טמא** מקבל טומאה, מאותו הטעם
שביארנו בנוד, היות ועדיין הוא נחשב לכלי שמשתמשים בו לאותה מטרה שהשתמשו בו
בתחילה (הנחת קערות). **בית הרעי** כלי מיוחד שעושים בו את הצרכים **שְׁאִינוּ מְקַבְּלִים**
מִשְׁקִין היינו שנעשה בו חור בגודל כזה שהשתן יוצא דרכו, **אף על פי שֶׁמְקַבֶּל אֶת**
הָרְעִי היינו אע"פ שהצואה אינה יוצאת מהכלי - הכלי **טמא. רבן גמליאל - מטהר**
בכל המקרים שמנתה המשנה, והטעם הוא: **מִפְּנֵי שְׁאִין מְקַיְּמִין אוֹתוֹ** כלומר היות ורבן
גמליאל סובר, שאם נעשו חורים גדולים בכלים, אין האדם שומר את הכלים אצלו, אלא הוא
זורק אותם לאשפה, לפיכך הם אינם מקבלים טומאה. ויש מפרשים שרבן גמליאל חולק רק
בעניין בית הרעי, והוא סובר שאם ניקב בית הרעי בשיעור כזה שהשתן יוצא דרך החור, הרי
הכלי נחשב כשבר כלי שאינו מקבל טומאה, שהואיל ואין הכלי חשוב כל כך, אזי אפילו אם
נעשה חור בכלי שהשתן יוצא דרכו, אין האדם שומר כלי זה, אלא הוא זורקו לאשפה, לפיכך
בית רעי שיש בו חור שדרכו יוצא השתן, אינו מקבל טומאה*

*במפרשים מבואר שהלשון 'אף על פי' במשנתנו קשה להבנה, לפיכך רבו הפירושים למשנה זו
ואנו בחרנו בפירוש הרב מברטנורא, והחפץ יכול לעיין בשאר הפרשנים על המשנה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנורא

שיעורן בכרות של פת- שיעור שבירתן

במוציא כרות של פת.

אפיפירות- כלי ארוג מקנים או זמורות.

שעשה לה קנים מלמטה למעלה- שנפחתו

שוליהן והכניס קנים ממטה למעלה להחזיק

השולים.

גפים- שגיפפו סביב. תרגום ויחבק, וגפיף.

פירוש אחר: גפים, שעשה להן אזנים.

אם אינה יכולה לינטל בגפים- שכשאוחז

בגפים אין הכלי עולה עמו.

הסליון של פת סלים שמאכסנים בתוכם לחם - **שְׁעוֹרָן** להיטהר הוא: **בְּכַפְרוֹת שֶׁל פֶּת** כלומר שאם נעשה בהם חור בגודל כזה שלחם יכול לצאת מאותו החור אל מחוץ לסל, הרי הסל טהור*. **אֶפְפִּירוֹת** כלי שנעשה ע"י אדם פשוט (שאינו אומן) מקנים או ענפים (זמורות), ויש בו מלכתחילה חורים בגודל כזה שרימונים יכולים לצאת אל מחוץ לכלי דרך אותם החורים, ומשום שכלי זה נחשב כדבר שאינו מתקיים, אין הוא מקבל טומאה, ובאה המשנה ללמד שאע"פ **שְׁעֻשָּׁה** שהוסיף **לָהֶן** לכלים **קָנִים מְלֻמָּטוֹן לְמַעַלָּה לְחִזּוּק** כדי לחזקם, מכל מקום אין זה מועיל, ועדיין כלי זה נחשב ככלי שאינו מתקיים, ולפיכך - האפפירות **טְהוֹרָה** אינה מקבלת טומאה. אם **עָשָׂה לָהּ גְּפִים כָּל שְׁהוֹן** כלומר אם עשה לה מסגרת מסביב, שבכך היא הופכת לכלי שיש לו בית קיבול, פירוש נוסף: או שעשה לה ידיות - האפפירות **טְמֵאָה** מקבלת טומאה. **רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר: אִם אֵינָה יְכוֹלָה לְהִנָּטֵל בְּגְפִים** כלומר שאם כשאוחזים בגפיים ומרימים אותם, אין הכלי מתרומם עמם - האפפירות **טְהוֹרָה** אינה מקבלת טומאה.

*דהיינו שאם הסל היה טמא, ע"י החור שנעשה בו, הוא נטהר, ואם היה הסל טהור ונעשה בו חור, הסל נחשב כשבר כלי שאינו מקבל טומאה.